

Dziennik Urzędowy C 214

Unii Europejskiej

Tom 49

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

6 września 2006

<u>Zawiadomienie nr</u>	Treść	Strona
	I <i>Informacje</i>	
	Komisja	
2006/C 214/01	Kursy walutowe euro	1
2006/C 214/02	Zezwolenie na pomoc państwa w ramach przepisów zawartych w art. 87 i 88 Traktatu WE — Przy- padki, względem których Komisja nie wnosi sprzeciwu	2
2006/C 214/03	Pomoc państwa — Włochy — Pomoc państwa nr C 36/06 (ex NN 38/06) — Preferencyjna taryfa dla energii elektrycznej dla mieszczących się we Włoszech sektorów przemysłu o dużym zapotrzebowaniu na ten rodzaj energii — Zaproszenie do zgłaszania uwag zgodnie z art. 88 ust. 2 traktatu WE ⁽¹⁾	5
2006/C 214/04	Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu krzemoman- ganu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, Kazachstanu i Ukrainy	14
	II <i>Akty przygotowawcze</i>	
	
	III <i>Powiadomienia</i>	
	Komisja	
2006/C 214/05	I-Rzym: Obsługa regularnych połączeń lotniczych — Zaproszenie do składania ofert na obsługę regu- larnych połączeń lotniczych na trasie Cuneo — Rzym i z powrotem, złożone przez Włochy na mocy art. 4 ust. 1 lit. d) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2408/92	18

I

(Informacje)

KOMISJA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾

5 września 2006

(2006/C 214/01)

1 euro =

Waluta	Kurs wymiany	Waluta	Kurs wymiany		
USD	Dolar amerykański	1,2810	SIT	Tolar słoweński	239,57
JPY	Jen	148,47	SKK	Korona słowacka	37,596
DKK	Korona duńska	7,4599	TRY	Lir turecki	1,8606
GBP	Funt szterling	0,67495	AUD	Dolar australijski	1,6647
SEK	Korona szwedzka	9,3225	CAD	Dolar kanadyjski	1,4242
CHF	Frank szwajcarski	1,5809	HKD	Dolar hong kong	9,9630
ISK	Korona islandzka	88,39	NZD	Dolar nowozelandzki	1,9809
NOK	Korona norweska	8,1320	SGD	Dolar singapurski	2,0082
BGN	Lew	1,9558	KRW	Won	1 225,47
CYP	Funt cypryjski	0,5763	ZAR	Rand	9,2120
CZK	Korona czeska	28,199	CNY	Juan renminbi	10,1824
EEK	Korona estońska	15,6466	HRK	Kuna chorwacka	7,3528
HUF	Forint węgierski	276,19	IDR	Rupia indonezyjska	11 631,48
LTL	Lit litewski	3,4528	MYR	Ringgit malezyjski	4,666
LVL	Łat łotewski	0,6962	PHP	Peso filipińskie	64,498
MTL	Lir maltański	0,4293	RUB	Rubel rosyjski	34,1700
PLN	Złoty polski	3,9578	THB	Bat tajlandzki	47,845
RON	Lej rumuński	3,5249			

(¹) Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez ECB.

Zezwolenie na pomoc państwa w ramach przepisów zawartych w art. 87 i 88 Traktatu WE
Przypadki, względem których Komisja nie wnosi sprzeciwu

(2006/C 214/02)

Data przyjęcia decyzji: 2.3.2006

Numer pomocy: N 502/2005

Państwo Członkowskie: Niemcy

Nazwa pomocy: Ausbildungsbeihilfe zugunsten der N3 Engine Overhaul Services GmbH & Co. KG

Podstawa prawna: Richtlinie für die Gewährung von Zuschüssen des Freistaates Thüringen und der Europäischen Union zur Förderung der Berufsvorbereitung und Fortbildung

Rodzaj pomocy: Pomoc indywidualna

Cel: Szkolenia

Forma pomocy: Dotacja bezpośrednia

Budżet: 5 375 000 EUR

Maksymalna intensywność pomocy: 60 %

Czas trwania: 31.5.2008

Sektory gospodarcze: Ograniczona do transportu lotniczego

Nazwa i adres podmiotu udzielającego pomocy:

Gesellschaft für Arbeits- und Wirtschaftsförderung des Freistaates Thüringen mbH (GfAW)
Warsbergstraße 1
D-99092 Erfurt

Tekst decyzji w autentycznej wersji językowej, z którego usunięto wszystkie informacje o charakterze poufnym, można znaleźć na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Sektory gospodarcze: Wszystkie sektory

Nazwa i adres podmiotu udzielającego pomocy:

Ministerie van Economische Zaken
Postbus 20101
2500 EC 's-Gravenhage
Nederland

Tekst decyzji w autentycznej wersji językowej, z którego usunięto wszystkie informacje o charakterze poufnym, można znaleźć na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Data przyjęcia decyzji: 20.3.2006

Numer pomocy: N 22/2006

Państwo Członkowskie: Republika Czeska

Nazwa pomocy: Výzkum pro řešení regionálních disparit

Podstawa prawna:

Zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu a vývoje z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů,

nařízení vlády č. 461/2002 Sb., o účelové podpoře výzkumu a vývoje z veřejných prostředků a o veřejné soutěži ve výzkumu a vývoji,

usnesení vlády ze dne 26. října 2005 č. 1379 k návrhu programu výzkumu a vývoje „Výzkum pro řešení regionálních disparit“,

programové prohlášení „Výzkum pro řešení regionálních disparit“

Rodzaj pomocy: Program pomocy

Cel: Badania i rozwój

Forma pomocy: Dotacja bezpośrednia

Budżet: 431 300 000 CZK

Maksymalna intensywność pomocy: 100 %

Czas trwania: 1.1.2007-31.12.2011

Sektory gospodarcze: Wszystkie sektory

Nazwa i adres podmiotu udzielającego pomocy:

Ministerstvo pro regionální rozvoj
Staroměstské náměstí 6
CZ-110 15 Praha 1

Tekst decyzji w autentycznej wersji językowej, z którego usunięto wszystkie informacje o charakterze poufnym, można znaleźć na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Data przyjęcia decyzji: 24.5.2006

Numer pomocy: N 601/2005

Państwo Członkowskie: Niderlandy

Nazwa pomocy: Integreren van het subsidie instrument voor Nieuw Energieonderzoek (NEO) in het besluit EOS Lange Termijn (N 101/2004)

Podstawa prawna: Kaderwet EZ-subsidies; Besluit tot wijziging van het Besluit EOS: lange termijn

Rodzaj pomocy: Program pomocy

Cel:

Badania i rozwój

Ochrona środowiska

Forma pomocy: Dotacja bezpośrednia

Budżet: 18 000 000 EUR

Maksymalna intensywność pomocy: 100 %

Czas trwania: 2.9.2014

Data przyjęcia decyzji: 9.6.2006

Numer pomocy: N 42/2006

Państwo Członkowskie: Niemcy

Region: Sachsen

Nazwa pomocy: Sächsischer Beteiligungsfonds

Podstawa prawna: Vereinbarung des Freistaats Sachsen mit der Sächsischen Beteiligungsfonds GmbH iVm §§ 22, 23 SÄHO; Richtlinie des Sächsischen Staatsministeriums für Wirtschaft und Arbeit über die Gewährung von Wachstums- und Innovationsbeteiligungen/Beteiligungsähnlichen Finanzierungsformen durch die SBF Sächsische Beteiligungsfonds GmbH

Rodzaj pomocy: Program pomocy

Cel: Kapitał podwyższonego ryzyka

Forma pomocy: Dostarczenie kapitału podwyższonego ryzyka

Budżet: 21 470 000 EUR

Czas trwania: 1.1.2006-31.12.2006

Sektory gospodarcze: Wszystkie sektory

Nazwa i adres podmiotu udzielającego pomocy:

Sächsisches Staatsministerium für Wirtschaft und Arbeit
Wilhelm-Buck-Straße 2
D-01097 Dresden

Postanschrift:

Postfach 100329
D-01073 Dresden

Tekst decyzji w autentycznej wersji językowej, z którego usunięto wszystkie informacje o charakterze poufnym, można znaleźć na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Data przyjęcia decyzji: 15.5.2006

Numer pomocy: N 212/2006

Państwo Członkowskie: Cypr

Nazwa pomocy: ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ ΝΕΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΥΨΗΛΗΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑΣ ΜΕΣΩ ΤΩΝ ΕΚΚΟΛΑΠΤΗΡΙΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ (Programme for the creation of new high tech and innovative enterprises through business incubators)

Podstawa prawna: Απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου με αριθ. 62.938 και ημερομηνία 5.12.2005 αντίγραφο της οποίας επισυνάπτεται

Rodzaj pomocy: Program pomocy

Cel:

Badania i rozwój

Rozwój małych i średnich przedsiębiorstw

Forma pomocy: Dotacja bezpośrednia

Budżet: 8 000 000 CYP

Maksymalna intensywność pomocy: 75 %

Czas trwania: 2.4.2007

Sektory gospodarcze: Wszystkie sektory

Nazwa i adres podmiotu udzielającego pomocy: Υπουργείο εμπορίου, βιομηχανίας και τουρισμού (Ministry of Commerce, Industry and Tourism)

Tekst decyzji w autentycznej wersji językowej, z którego usunięto wszystkie informacje o charakterze poufnym, można znaleźć na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Data przyjęcia decyzji: 26.6.2006

Numer pomocy: N 333/2006

Państwo Członkowskie: Niemcy

Region: Nordrhein-Westfalen

Nazwa pomocy: Technologie- und Innovationsprogramm NRW (TIP)

Podstawa prawna: Richtlinie über die Gewährung von Zuwendungen im Rahmen des Technologie- und Innovationsprogramm NRW (TIP) — RdErl. des Ministeriums für Innovation, Wissenschaft, Forschung und Technologie, der Staatskanzlei und des Ministeriums für Wirtschaft, Mittelstand und Energie

Rodzaj pomocy: Program pomocy

Cel: Badania i rozwój

Forma pomocy: Dotacja bezpośrednia

Budżet: 120 mln EUR rocznie

Maksymalna intensywność pomocy: 75 %

Czas trwania: 1.10.2006-30.9.2012

Sektory gospodarcze: Wszystkie sektory

Nazwa i adres podmiotu udzielającego pomocy:

Ministerium für Innovation, Wissenschaft, Forschung und Technologie des Landes Nordrhein-Westfalen
Völklinger Str. 49
D-40221 Düsseldorf

Ministerium für Wirtschaft, Mittelstand und Energie des Landes NRW

Haroldstr. 4
D-40213 Düsseldorf

Staatskanzlei des Landes NRW
Stadttor 1

D-40219 Düsseldorf

NRW-Bank
Friedrichstr. 1
D-48145 Münster

Tekst decyzji w autentycznej wersji językowej, z którego usunięto wszystkie informacje o charakterze poufnym, można znaleźć na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Data przyjęcia decyzji: 26.6.2006

Numer pomocy: N 334/2006

Państwo Członkowskie: Zjednoczone Królestwo

Nazwa pomocy: Modification to the Regional Venture capital Funds (C 56/2000)

Podstawa prawna: Industrial Development Act 1982, Section 8

Rodzaj pomocy: Program pomocy

Cel: Kapitał podwyższonego ryzyka

Forma pomocy: Dostarczenie kapitału podwyższonego ryzyka

Budżet: 74 475 000 GBP

Czas trwania: 10 lat

Sektory gospodarcze: Wszystkie sektory

Tekst decyzji w autentycznej wersji językowej, z którego usunięto wszystkie informacje o charakterze poufnym, można znaleźć na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

POMOC PAŃSTWA — WŁOCHY**Pomoc państwa nr C 36/06 (ex NN 38/06) — Preferencyjna taryfa dla energii elektrycznej dla mieszczących się we Włoszech sektorów przemysłu o dużym zapotrzebowaniu na ten rodzaj energii****Zaproszenie do zgłaszania uwag zgodnie z art. 88 ust. 2 traktatu WE**

(2006/C 214/03)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

Pismem z dnia 19 lipca 2006 r., zamieszczonym w autentycznej wersji językowej na stronach następujących po niniejszym streszczeniu, Komisja powiadomiła Włochy o swojej decyzji o wszczęciu postępowania określonego w art. 88 ust. 2 traktatu WE w odniesieniu do wyżej wspomnianego środka pomocy.

Zainteresowane strony mogą zgłaszać uwagi w terminie jednego miesiąca od daty publikacji niniejszego streszczenia i następującego po nim pisma. Uwagi należy kierować do Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej na następujący adres lub numer faksu:

European Commission
Directorate-General for Competition
State Aid Greffe, SPA 3, 6/05,
B-1049 Brussels
Faks: (32-2) 296 12 42

Uwagi te zostaną przekazane władzom włoskim. Zainteresowane strony zgłaszające uwagi mogą wystąpić z odpowiednio umotywowanym pisemnym wnioskiem o objęcie ich tożsamości klauzulą poufności.

STRESZCZENIE

Na mocy art. 11 ust. 11 dekretu ustawodawczego nr 35 z dnia 14 marca 2005 r. przekształconego w ustawę nr 80 z dnia 14 maja 2005 r. Włochy przedłużyły okres obowiązywania programów taryf preferencyjnych dla sektorów przemysłu o dużym zapotrzebowaniu na energię elektryczną do dnia 31 grudnia 2010 r. Włochy dokonały tego przedłużenia bez zgłaszania go.

Przedłużenie dotyczy dwóch środków pomocy w zakresie taryfy preferencyjnej dla energii elektrycznej dla sektorów przemysłu o dużym zapotrzebowaniu na ten rodzaj energii: tak zwanego programu Terni i przedsiębiorstwa Alcoa.

1. Program Terni**1.1 Opis środka pomocy**

W 1962 r. Włochy przeniosły instalacje elektryczne należące do Societá Terni do ENEL, państwowego przedsiębiorstwa wytwarzającego energię elektryczną. W 1963 r. rząd włoski przyznał Societá Terni taryfę preferencyjną dla energii elektrycznej na lata 1963-1992. Energia elektryczna była dostarczana po cenie równej tej, którą płaciłaby Societá Terni, gdyby instalacje elektryczne nadal były jej własnością.

W 1964 r. rząd włoski podzielił Societá Terni na trzy różne przedsiębiorstwa, które są obecnymi beneficjentami środka pomocy: Nuova Terni Industria Chimica, Cementir i Thyssen-Krupp Acciai Speciali Terni. W 1991 r. Włochy przedłużyły okres stosowania taryfy preferencyjnej na tych beneficjentów do 2007 r. W marcu 2005 r. Włochy przedłużyły okres obowiązywania taryfy preferencyjnej dla tych beneficjentów do 2010 r. Drugie z wymienionych przedłużeń stanowi środek, który jest przedmiotem niniejszego zawiadomienia.

1.2 Ocena

Władze włoskie utrzymują, że preferencyjna taryfa dla Terni stanowi rekompensatę za utratę jej instalacji elektrycznych w

1962 r. Komisja ma wątpliwości, czy taryfa preferencyjna ma charakter odszkodowania, zwłaszcza, że od 2004 r. państwo przejęło zarządzanie programem od przedsiębiorstwa ENEL za pośrednictwem przedsiębiorstwa Cassa Conguaglio, które w przeciwieństwie do ENEL nie korzysta z przeniesienia instalacji elektrycznych.

Komisja ma ponadto wątpliwości, czy program Terni nie prowadzi do nadmiernej rekompensaty. Komisja ma wątpliwości, czy 44 lata po przeniesieniu instalacji elektrycznych do ENEL taryfa preferencyjna może nadal być uznawana za odszkodowanie.

Środek pomocy stanowiłby ponadto pomoc państwa gdyż przedstawia on korzyść gospodarczą, jako że koszty produkcji ponoszone przez beneficjentów są obniżone. Z aktualnego programu taryfy preferencyjnej korzystają tylko trzy przedsiębiorstwa. Jest on finansowany z zasobów państwowych w postaci opłaty parafiskalnej płaconej na rzecz Cassa Conguaglio, funduszu państwowego. Decyzja w sprawie obniżenia taryfy została podjęta jednostronnie przez władze włoskie. Omawiany środek pomocy grozi zakłóceniem konkurencji, gdyż wzmacnia pozycję finansową wspomnianych przedsiębiorstw i jest prawdopodobne, że będzie miał wpływ na wewnątrzspółnotową wymianę handlową, gdyż produkty odnośnego przedsiębiorstwa są przedmiotem handlu międzynarodowego.

Wszyscy beneficjenci omawianego środka pomocy znajdują się na terenie Umbrii, która według aktualnej mapy pomocy regionalnej nie jest obszarem objętym zakresem art. 87 ust. 3 lit. a). Pomoc nie może być zatem uzasadniona w oparciu o wytyczne w sprawie pomocy regionalnej. Z uwagi na fakt, że Włochy nie podały żadnego innego powodu, dla którego wyżej wspomniany zakład korzysta z pomocy, Komisja ma wątpliwości co do zgodności środka pomocy ze wspólnym rynkiem.

Komisja ma także wątpliwości, czy płacenie odszkodowania za pośrednictwem taryfy elektrycznej jest najmniej zakłócającym konkurencję i najbardziej przejrzystym sposobem dokonania tego rodzaju płatności.

Komisja nie może ponadto ocenić kumulacji pomocy dopóki Włochy nie odzyskają pomocy od przedsiębiorstwa Thyssen-Krupp, które korzystało z pomocy uznanej przez Komisję za niezgodną ze wspólnym rynkiem w sprawie C 49/98, zanim zezwoli na jakąkolwiek dalszą pomoc na rzecz wspomnianego przedsiębiorstwa.

2. Alcoa

2.1 Opis środka pomocy

Komisja Europejska zatwierdziła preferencyjną taryfę elektryczną dla Alcoa w ramach decyzji C 38/1992. Decyzja ta obowiązywała do grudnia 2005 r. Włochy przedłużyły okres obowiązywania taryfy preferencyjnej dla Alcoa w tym samym czasie co dla programu Terni do dnia 31 grudnia 2010 r. Wymienione przedłużenie stanowi środek, który jest przedmiotem niniejszej decyzji.

2.2. Ocena

Powyższy środek stanowi pomoc państwa na tej samej zasadzie, co program Terni.

Alcoa ma we Włoszech dwa zakłady wytwarzające aluminium, które korzystają obecnie z pomocy: jeden w Fusina (Wenecja), drugi na Sardynii.

Zakład w Fusina

Zgodnie z aktualną mapą pomocy regionalnej Fusina nie kwalifikuje się do otrzymania pomocy w oparciu o art. 87 ust. 3 lit. a). Komisja ma zatem wątpliwości, czy pomoc może być uzasadniona w oparciu o wytyczne w sprawie pomocy regionalnej i czy może być uznana za zgodną ze wspólnym rynkiem.

Zakład na Sardynii

Zgodnie z aktualną mapą pomocy regionalnej Sardynia kwalifikuje się do pomocy w oparciu o art. 87 ust. 3 lit. a).

Komisja ma jednak wątpliwości, czy wysokie ceny energii elektrycznej stosowane na Sardynii stanowią utrudnienie dla rozwoju wyspy. Z informacji dostępnych Komisji wynika bowiem, że ceny elektryczności na Sardynii są niższe niż w wielu innych regionach Włoch.

Komisja nie ma zwyczaju zezwalania na programy pomocy operacyjnej, które dotyczyłyby tylko jednego przedsiębiorstwa chyba, że państwo członkowskie udowodni, że gospodarka danego regionu jest bardzo silnie uzależniona od danego przedsiębiorstwa i że dany środek pomocy jest niezbędny, aby uniknąć wstrząsów dla miejscowej gospodarki. Włochy nie dostarczyły wystarczających informacji na poparcie takiego twierdzenia.

Ponadto w odniesieniu do wytycznych w sprawie pomocy regionalnej Komisja ma wątpliwości, czy spełnione zostały wymogi dotyczące wyłączenia przewidzianego w pkt 4.15 wytycznych mających zastosowanie do art. 87 ust. 3 lit. a). Komisja ma wątpliwości, czy system aktualizowania taryfy preferencyjnej stosowany w stosunku do Alcoa jest degresywny oraz czy w związku z faktem, że taryfa preferencyjna stosowana jest od jedenastu lat, środek ten można uznać za tymczasowy.

W rozumieniu Wytycznych Komisji w sprawie krajowej pomocy regionalnej na lata 2007-2013 ⁽¹⁾ Sardynia stanowi „region rozwoju gospodarczego”. Komisja ma wątpliwości, czy region ten kwalifikowałby się do objęcia programem pomocy operacyjnej, która będzie przede wszystkim realizowana na mocy nowych wytycznych w sprawie pomocy regionalnej.

Wreszcie Komisja wątpi, czy środek zaproponowany przez Włochy jest najmniej zakłócającym konkurencję sposobem rozwiązania omawianego problemu.

Oznaczałoby to zatem, że wytyczne w sprawie pomocy regionalnej nie stanowią podstawy do przyznania taryfy preferencyjnej przedsiębiorstwu Alcoa na Sardynii. Trudno zatwierdzić omawiany środek pomocy w oparciu o jakąś podstawę prawną, ponieważ Włochy nie wskazały żadnej innej podstawy prawnej do przyznania go.

3. Wniosek

W świetle powyższych ustaleń Komisja postanawia wszcząć postępowanie zgodnie z art. 88 ust. 2 traktatu WE. Zainteresowane strony prosi się o składanie uwag, w szczególności w odniesieniu do kwestii: 1) kompensacyjnego charakteru programu Terni oraz kwestii, czy rekompensata została już w pełni wypłacona, 2) spodziewanego stopnia zakłócenia konkurencji na rynkach produktów beneficjentów programu Terni w związku z preferencyjną taryfą dla energii elektrycznej i systemem jej aktualizowania; 3) konieczności zastosowania pomocy wobec zakładu Alcoa na Sardynii i tego, czy cena energii elektrycznej stanowi faktycznie utrudnienie w rozwoju tego regionu oraz 4) spodziewanego stopnia zakłócenia konkurencji na rynku aluminium.

TEKST PISMA

„La Commissione informa il governo italiano, che dopo aver esaminato le informazioni fornite dalle autorità italiane in merito all'aiuto in oggetto, ha deciso di avviare la procedura di cui all'articolo 88, paragrafo 2, del trattato CE.

1. PROCEDURA

- 1) Nell'ambito del caso N 587/05 “Tariffa agevolata per la fornitura di energia elettrica alle imprese ad alta intensità energetica localizzate in Sardegna”, la Commissione è venuta a conoscenza dell'articolo 11, comma 11, del decreto legge del 14 marzo 2005, n. 35, convertito in legge 14 maggio 2005, n. 80 (il decreto legge). Detto articolo prevede una proroga fino al 31 dicembre 2010 di due regimi di tariffe elettriche agevolate a favore di talune imprese ad alta intensità energetica. L'Italia ha già dato esecuzione a detta proroga senza notificarla.
- 2) La Commissione ha chiesto informazioni alle autorità italiane il 23 dicembre 2005. In data 24 febbraio 2006 le autorità italiane hanno risposto alla richiesta di informazioni. Esse hanno fornito ulteriori informazioni concernenti la misura in questione rispettivamente il 2 marzo e il 27 aprile 2006.

⁽¹⁾ Dz.U. C 54 z 4.3.2006, str. 13.

2. DESCRIZIONE DELLA MISURA

- 3) L'articolo 11, comma 11, del decreto legge prevede la proroga fino al 31 dicembre 2010 di due regimi di tariffe elettriche agevolate che erano già applicati allorché il decreto legge è entrato in vigore.
- 4) Un regime riguarda la tariffa agevolata concessa al produttore di alluminio Alcoa. L'altro regime è il cosiddetto regime Terni concernente un gruppo di imprese sorte dalla ex-società Terni: ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni (ThyssenKrupp), che produce acciaio, Cementir, che produce cemento e Nova Terni Industria Chimica, che produce prodotti chimici.
- 5) La decisione 148/04 dell'Autorità per l'energia elettrica ed il gas (Autorità dell'energia) ha incaricato Cassa Conguaglio, un fondo statale, di amministrare la tariffa agevolata. Cassa Conguaglio compensa direttamente i beneficiari dei costi dell'elettricità. La tariffa agevolata è finanziata mediante la componente A4 della tariffa elettrica. La componente A4 è versata alla Cassa Conguaglio del settore elettrico sotto forma di un prelievo parafiscale applicato alla generalità delle utenze di elettricità del mercato sia vincolato che libero in Italia.
- 6) Il decreto legge prevede che le condizioni per la concessione della tariffa agevolata saranno identiche a quelle di cui fruiranno i beneficiari alla fine del 2004. Inoltre prevede un aggiornamento annuo della tariffa agevolata da parte dell'Autorità per l'energia tenuto conto dei prezzi pagati per la fornitura di energia elettrica da imprese degli stessi settori industriali in Europa.
- 7) Nel 2005 l'Autorità per l'energia ha deciso che la tariffa agevolata sarà aumentata annualmente sino a un massimo del 4 % unicamente in caso di incremento dei prezzi di riferimento annui sulle borse dell'energia di Francoforte e Amsterdam ⁽²⁾.
- 8) La decisione 217/05 dell'Autorità dell'energia implementa gli articoli 11, comma 11 e 11, comma 13 del decreto legge. Tale decisione permetterà ad Alcoa ed agli altri beneficiari del regime di Terni di beneficiare per l'intero anno 2005 delle stesse tariffe preferenziali che sarebbero state applicate nel Dicembre 2004 se la decisione 217/05 non fosse entrata in vigore.

2.1. Il regime Terni

- 9) La società Terni è una società statale che produce energia elettrica e fabbrica acciaio, cemento e prodotti chimici. La maggior parte dell'energia elettrica prodotta era utilizzata per l'autoconsumo degli impianti di produzione. Nel 1962 ⁽³⁾ l'Italia ha trasferito le attività del ramo d'azienda elettrico della società Terni alla società pubblica ENEL.

- 10) Nel 1963 il governo italiano ha concesso una tariffa agevolata per l'energia elettrica alla società Terni per il periodo 1963-1992 ⁽⁴⁾. La tariffa agevolata era destinata ad indennizzare la società Terni per la perdita delle attività suddette. L'energia elettrica era fornita al costo equivalente a quello che la società avrebbe dovuto pagare se avesse mantenuto il possesso delle sue attività del ramo elettrico.
- 11) Nel 1964 il governo italiano ha suddiviso la società Terni in tre diverse società: Nuova Terni Industrie Chimiche, Cementir e Acciai Terni.
- 12) Nel 1991 l'Italia ha prorogato al 31 dicembre 2007 ⁽⁵⁾ la tariffa agevolata accordata ai suddetti beneficiari. Tra le condizioni per la proroga del regime, la legge stabiliva la riduzione progressiva del quantitativo di energia elettrica fornito negli ultimi sei anni. La riduzione è stata prevista come segue:

Anno	GWh	MW
2001	1 620	270
2002	1 389	231
2003	1 157	193
2004	926	154
2005	694	116
2006	463	77
2007	231	39

- 13) Tra il 1992 e il 1994 l'Italia ha privatizzato Nuova Terni Industrie Chimiche, Cementir e Acciai Terni, cedute rispettivamente a Norsk Hydro, Caltagirone e ThyssenKrupp.
- 14) Attualmente l'energia elettrica fornita in base al regime Terni è suddivisa come segue: ThyssenKrupp 86 %, Nuova Terni Industrie Chimiche 10 % e Cementir 4 %.
- 15) Ai sensi dell'articolo 11, comma 11, del decreto legge, l'Italia ha prorogato fino al 2010 la tariffa del regime Terni mantenendo le condizioni in vigore nel 2004. Detta proroga costituisce la misura oggetto della presente decisione.

2.2. Tariffa agevolata concessa ad Alcoa

- 16) La Commissione europea ha approvato la tariffa agevolata per l'energia elettrica concessa ad Alcoa nella sua decisione C 38/92 ⁽⁶⁾. Tale decisione era valida unicamente fino al 31 dicembre 2005.

⁽²⁾ Decisione 217/05 dell'Autorità per l'energia, disponibile sul sito: <http://www.autorita.energia.it/docs/05/217-05.htm>

⁽³⁾ Legge del 6 dicembre 1962, n. 1643.

⁽⁴⁾ Decreto del Presidente della Repubblica del 21 agosto 1963, n. 1185.

⁽⁵⁾ Legge del 9 gennaio 1991, n. 9.

⁽⁶⁾ GU C 288 dell'1.11.1996, p. 4.

- 17) La tariffa agevolata applicata ad Alcoa era costituita di due parti:
- una parte fissa comprendente una componente legata alla potenza impegnata e una componente associata ai consumi nelle diverse fasce orarie,
 - un sovrapprezzo variabile inizialmente applicato in misura ridotta e indicizzato ai prezzi dei combustibili.
- 18) Il decreto legge ha cambiato il sistema di aggiornamento della tariffa agevolata concessa ad Alcoa. Dal 1° gennaio 2006 la tariffa agevolata è incrementata ogni anno in ragione degli aumenti di prezzo registrati nelle borse europee segnatamente di Amsterdam e di Francoforte, con un massimo del 4 % all'anno.
- 19) Secondo le autorità italiane, la tariffa speciale garantisce la copertura dei costi variabili di produzione di elettricità con carbone e una parte dei costi fissi.
- 20) Mediante lo stesso provvedimento del regime Terni, l'Italia ha prorogato la tariffa agevolata concessa ad Alcoa fino al 31 dicembre 2010. Detta proroga costituisce la misura oggetto della presente decisione. La proroga non è stata notificata e non rientra nella decisione C 38/92 che scadeva il 31 dicembre 2005.
- 21) Attualmente Alcoa possiede due stabilimenti che fruiscono della tariffa agevolata: uno è situato a Fusina (Venezia) e l'altro in Sardegna.

3. VALUTAZIONE PRELIMINARE DELLA MISURA

3.1. Il regime Terni

La natura indennitaria della tariffa

- 22) Le autorità italiane hanno sostenuto che la tariffa agevolata del regime Terni rappresenta un indennizzo per il trasferimento effettuato nel 1962 a favore di ENEL del ramo di azienda elettrico della società Terni. Alla società Terni era quindi stata concessa una tariffa agevolata fino al 1992.
- 23) La Commissione nutre dubbi circa la tesi svolta dalle autorità italiane in merito alla funzione indennitaria della tariffa agevolata in relazione al trasferimento del ramo d'azienda elettrico della società Terni.
- 24) Sarebbe difficile ammettere che il trasferimento del ramo di azienda elettrico in questione abbia configurato un'espropriazione in quanto all'epoca lo Stato era proprietario della società Terni e lo Stato non può autoespropriarsi. Di conseguenza è anche difficile ammettere che la tariffa agevolata sia il risultato di danni subiti come hanno sostenuto le autorità italiane, in quanto lo Stato ha agito nell'ambito della legge (7). La Commissione si chiede invece se non sia possibile considerare che il trasferimento dal ramo di azienda elettrico configurasse un caso di riorganizzazione dei cespiti finanziari dello Stato e quindi ritenere che la natura della tariffa agevolata non sia indennitaria.
- 25) In ogni caso, anche accogliendo la tesi svolta dalle autorità italiane, non è chiaro che il regime Terni non determini una sovraccompensazione. Si potrebbe supporre che 30 anni rappresentino un termine ragionevole perché le società del regime Terni siano pienamente indennizzate per la perdita subita del ramo elettrico. Ciononostante, nel 1991 le autorità italiane hanno deciso di prorogare la tariffa agevolata fino al 2007. Una seconda proroga, questa volta fino al 2010, è stata disposta mediante l'articolo 11, comma 11, del decreto legge.
- 26) Le autorità italiane non hanno fornito alla Commissione informazioni indicanti per quale ragione i beneficiari avrebbero diritto ad un ulteriore indennizzo, in particolare la ragione per cui nel 2005 la cessione del ramo di azienda elettrico ad ENEL non sia stata ancora interamente pagata. La Commissione dubita della necessità di ulteriori pagamenti 44 anni dopo il trasferimento del ramo di azienda elettrico ad ENEL.
- 27) Inoltre, la natura della tariffa agevolata è cambiata nel 2004, quando ENEL ha cessato di amministrare il regime e lo Stato, attraverso la Cassa Conguaglio (8), che non beneficia del trasferimento del ramo di azienda elettrico in questione, ha assunto l'amministrazione della tariffa agevolata. Confermano tale posizione le sentenze pronunciate dai tribunali nazionali che riguardano il periodo durante il quale ENEL ha amministrato il regime e che hanno riconosciuto l'obbligo per ENEL di pagare la tariffa agevolata (9).
- 28) Un argomento a favore per considerare la tariffa agevolata del regime di Terni come un aiuto di Stato è la decisione della Commissione 83/396/ECSC che espressamente escludeva i beneficiari del regime di Terni dall'approvazione. Questa esclusione fu oggetto del giudizio della Corte nel caso C 99/92 del 24 febbraio 1994 in cui la stessa Corte confermava che il regime di Terni non poteva beneficiare della decisione di approvazione 83/396/ECSC e confermava le precedenti decisioni della Cassa Conguaglio di non concedere la tariffa agevolata.

(7) Le autorità italiane hanno invocato la causa C 106-120/87 in cui la Corte ha affermato che "il risarcimento che le autorità nazionali siano condannate a pagare a dei singoli per il danno loro arrecato non costituisce un aiuto ai sensi degli articoli 92 e 93 del trattato CEE". La Commissione dubita che tale causa sia rilevante ai fini della situazione nella fattispecie dato che i tribunali nazionali non hanno mai riconosciuto danni ai beneficiari del regime Terni. A sostegno della loro tesi le autorità italiane hanno anche invocato la causa C-240/83, nella quale la Corte ha affermato che "nella fattispecie si tratta non di aiuti ai sensi degli articoli 92 e seguenti del trattato CEE, ma della contropartita delle prestazioni effettuate dalle imprese di raccolta o di eliminazione". Tuttavia ciò non sembra applicarsi al regime Terni in quanto concerne una contropartita per servizi forniti.

(8) Delibera 148/04 dell'Autorità per l'energia.

(9) Cassazione, 21 novembre 2003, n. 17686 e Consiglio di Stato, sezione VI, 21 aprile 2005, n. 605. Tali cause riguardano il periodo in cui ENEL amministrava ancora il regime.

29) Ai sensi dell'articolo 6 del regolamento (CE) n. 659/1999 del Consiglio, del 22 marzo 1999, recante modalità di applicazione dell'articolo 93 del trattato CE⁽¹⁰⁾, la decisione di avvio del procedimento di indagine formale espone sinteticamente i punti di fatto e di diritto pertinenti, contiene una valutazione preliminare della Commissione relativa al carattere di aiuto della misura prevista ed espone i dubbi attinenti alla sua compatibilità con il mercato comune.

Esistenza di aiuto ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1, del trattato CE

30) Ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1, del trattato CE, "sono incompatibili con il mercato comune, nella misura in cui incidano sugli scambi tra Stati membri, gli aiuti concessi dagli Stati, ovvero mediante risorse statali, sotto qualsiasi forma che, favorendo talune imprese o talune produzioni, falsino o minaccino di falsare la concorrenza".

31) Il primo elemento costitutivo dell'articolo 87, paragrafo 1, che la Commissione deve valutare è se la misura rechi un vantaggio selettivo. La riduzione della tariffa dell'elettricità costituisce un vantaggio economico in quanto riduce i costi di produzione dei beneficiari. Inoltre, le tariffe agevolate del regime Terni avvantaggiano inizialmente un gruppo di beneficiari in particolare tre: Cementir, Nuova Terni Industrie Chimiche e ThyssenKrupp.

32) Quanto alla seconda condizione, affinché sia considerata aiuto di Stato, occorre che la misura sia concessa direttamente o indirettamente mediante risorse statali e sia imputabile allo Stato. Nella fattispecie, la decisione relativa alla riduzione della tariffa è adottata unilateralmente dalle autorità italiane. È finanziata mediante un prelievo parafiscale versato da tutti gli utenti di elettricità in Italia alla Cassa Conguaglio, un fondo pubblico gestito dallo Stato. Pertanto l'aiuto è finanziato mediante risorse statali.

33) In base alla terza e alla quarta condizione dell'articolo 87, paragrafo 1, del trattato CE, l'aiuto deve falsare o minacciare di falsare la concorrenza e incidere o essere di natura tale da incidere sugli scambi tra Stati membri. Nella fattispecie, le misure minacciano di falsare la concorrenza in quanto rafforzano la posizione finanziaria delle società che beneficerebbero di una riduzione dei costi rispetto ai loro concorrenti che non fruiscono dell'aiuto. Inoltre, dato che i prodotti delle imprese in questione (cemento, prodotti chimici e acciaio) sono oggetto di scambi sui mercati mondiali, le misure in questione possono incidere sugli scambi intracomunitari.

34) Per le ragioni suddette, la tariffa agevolata prevista dal regime Terni di cui all'articolo 11, comma 11, del decreto legge è vietata ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1, del trattato CE e può essere considerata compatibile con il mercato unicamente se può beneficiare di una delle esenzioni previste nel trattato.

35) Dato che l'articolo 11, comma 11, del decreto legge non è stato notificato alla Commissione, l'aiuto è da considerarsi illegale ai sensi dell'articolo 1, lettera f), del succitato regolamento (CE) n. 659/1999.

Compatibilità

36) La riduzione della tariffa dell'energia elettrica costituisce un aiuto al funzionamento e di norma è vietata. In casi eccezionali gli aiuti al funzionamento possono essere concessi in regioni ammissibili in virtù della deroga di cui all'articolo 87, paragrafo 3, lettera a), del trattato.

37) I beneficiari del regime in questione sono tutti ubicati in Umbria, regione che non è ammissibile ad aiuti ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 3, lettera a), nell'attuale carta degli aiuti regionali dell'Italia. Pertanto l'aiuto non può essere giustificato in base agli orientamenti sugli aiuti di Stato a finalità regionale (orientamenti aiuti regionali)⁽¹¹⁾. Dato che l'Italia non è riuscita ad individuare altre giustificazioni per la proroga del regime in causa, la Commissione dubita della compatibilità della misura.

La giurisprudenza Degendorff

38) Secondo le autorità italiane, uno dei beneficiari del regime Terni, ThyssenKrupp, ha beneficiato di aiuti dichiarati illegali e incompatibili dalla Commissione nella causa C-49/98 il 29 novembre 2000⁽¹²⁾. La Commissione non è al corrente del rimborso dell'aiuto da parte di ThyssenKrupp e non è in grado di valutare gli effetti del cumulo di aiuti. Di conseguenza, la Commissione ritiene che detta società non possa fruire di ulteriori aiuti fintanto che non sia stato recuperato dall'Italia il precedente aiuto incompatibile.

Scelta dello strumento meno distortivo

39) La Commissione dubita che il pagamento di un indennizzo attraverso la tariffa dell'energia elettrica sia lo strumento meno distortivo e più trasparente per effettuare siffatto pagamento.

3.2. Tariffa agevolata concessa ad Alcoa

Esistenza di aiuto ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1, del trattato CE

40) Le autorità italiane hanno sostenuto che l'estensione della tariffa agevolata ad Alcoa non costituisce aiuto di Stato.

41) Nella causa C-38/92, la Commissione ha deciso che la tariffa agevolata concessa ad Alcoa non costituiva aiuto di Stato. Tuttavia la normativa allora in vigore e le condizioni di mercato esistenti all'epoca erano alquanto diverse da quelle prevalenti nel 2006. Tra l'altro il mercato dell'elettricità è stato ora liberalizzato e la Cassa Conguaglio amministra il regime Terni.

42) Dato che non sussistono più le condizioni esistenti all'epoca della decisione C-38/92, la Commissione ha l'obbligo di riesaminare l'esistenza dell'aiuto di Stato con riguardo alla tariffa agevolata di Alcoa alla luce delle attuali circostanze.

⁽¹⁰⁾ GU L 83 del 27.3.1999, pag. 1.

⁽¹¹⁾ GU C 74 del 10.3.1998, pag. 4.

⁽¹²⁾ GU L 43 del 15.2.2000, pag. 1.

- 43) La riduzione della tariffa dell'energia elettrica costituisce un notevole vantaggio economico dal momento che la maggior parte dei costi di produzione nella fabbricazione di alluminio è rappresentata dall'energia ⁽¹³⁾.
- 44) La decisione relativa alla riduzione della tariffa dell'energia elettrica è adottata unilateralmente dalle autorità italiane. È finanziata mediante un prelievo parafiscale versato da tutti i consumatori di elettricità in Italia alla Cassa Conguaglio, fondo pubblico gestito dallo Stato. Pertanto la misura è finanziata mediante risorse statali.
- 45) La misura minaccia di alterare la concorrenza in quanto rafforza la posizione finanziaria di Alcoa che fruisce di una riduzione dei costi rispetto ai suoi concorrenti che non beneficiano dell'aiuto. Inoltre, dato che l'alluminio è oggetto di scambi sui mercati mondiali, la tariffa agevolata può incidere sugli scambi intracomunitari.
- 46) Per le ragioni suddette la Commissione ritiene che la tariffa agevolata concessa ad Alcoa descritta all'articolo 11, comma 11, del decreto legge ricada nel divieto di cui all'articolo 87, paragrafo 1, del trattato CE e possa essere considerata compatibile con il mercato comune unicamente se può beneficiare di una delle esenzioni previste nel trattato.
- 47) L'articolo 11, comma 11, del decreto legge non è stato notificato alla Commissione. Pertanto la misura è da considerarsi illegale ai sensi dell'articolo 1, lettera f), del regolamento (CE) n. 659/1999. Le precedenti conclusioni della Commissione nel caso C-38/92, ossia che la tariffa agevolata per Alcoa non costituiva un aiuto esistente, non permettono di considerarlo come un aiuto esistente. L'approvazione della Commissione è limitata nel tempo, proprio perché è basata su una valutazione economica delle circostanze esistenti in quel dato momento. Pertanto, ciò non può esser invocato per coprire l'estensione della misura prevista dal decreto-legge.

Compatibilità

3.2.1. Lo stabilimento di Fusina

- 48) Come spiegato sopra, la riduzione della tariffa dell'energia elettrica costituisce un aiuto al funzionamento e in quanto tale di norma è vietata. In casi eccezionali l'aiuto al funzionamento può essere concesso in regioni ammissibili in virtù della deroga di cui all'articolo 87, paragrafo 3, lettera a), del trattato CE.
- 49) Fusina, nella carta attuale degli aiuti regionali, non è ammissibile ad aiuti ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 3, lettera a). Pertanto l'aiuto non può essere giustificato in base agli orientamenti in materia di aiuti di Stato a finalità regionale. Giacché l'Italia non è riuscita ad individuare altre giustificazioni per la proroga del regime di cui trattasi, la Commissione dubita della compatibilità della misura.

⁽¹³⁾ Il consumo di energia costituisce in media il 45 % dei costi di trasformazione dell'alluminio in metallo liquido secondo lo studio *Aluminium Smelter Power Tariffs* pubblicato da Commodity Research Unit International (CRU), disponibile sul sito: http://www.aluminium.crugroup.com/smelter_tariffs.htm (dati forniti dalle autorità italiane).

3.2.2. Lo stabilimento in Sardegna

- 50) Nelle loro risposte, le autorità italiane hanno sostenuto che se la tariffa agevolata concessa ad Alcoa dovesse essere considerata aiuto di Stato, sarebbe compatibile in base agli orientamenti in materia di aiuti di Stato a finalità regionale.
- 51) Come già spiegato, la riduzione della tariffa dell'energia elettrica costituisce un aiuto al funzionamento che è una delle forme più distorsive di aiuto ed in quanto tale di norma è vietato. Tuttavia in casi eccezionali gli aiuti al funzionamento possono essere concessi allorché l'aiuto all'investimento non sia sufficiente a innescare un processo di sviluppo regionale, nel caso in cui gli svantaggi strutturali della regione siano troppo elevati. L'aiuto al funzionamento può essere concesso in regioni ammissibili in virtù della deroga di cui all'articolo 87, paragrafo 3, lettera a), in base alle condizioni enunciate al punto 4.15 degli orientamenti in materia di aiuti di Stato a finalità regionale. La Sardegna, nell'attuale carta degli aiuti regionali, può beneficiare di aiuti in virtù dell'articolo 87, paragrafo 3, lettera a).

Dubbi sulla finalità regionale dell'aiuto

- 52) Innanzitutto la Commissione fa presente che secondo i principi generali del diritto, le eccezioni devono essere interpretate restrittivamente. Affinché un aiuto al funzionamento possa essere concesso ai sensi degli orientamenti sugli aiuti di Stato a finalità regionale al punto 4.15 occorre che lo Stato membro dimostri l'esistenza degli svantaggi e ne quantifichi l'importanza.
- 53) Le autorità italiane insistono sul fatto che i prezzi elevati dell'energia elettrica in Sardegna rappresentano uno svantaggio per lo sviluppo dell'isola. Tuttavia, da un primo esame della questione, per quanto concerne i prezzi medi dell'elettricità quotati sull'IPEX (la borsa dell'energia italiana), sembra che i prezzi medi dell'energia elettrica in Sardegna siano inferiori a quelli di molte regioni d'Italia ⁽¹⁴⁾.
- 54) Le autorità italiane sostengono che i prezzi quotati sull'Ipex non possono esser utilizzati come riferimento per le differenze nei prezzi dell'elettricità tra la Sardegna e le altre regioni d'Italia. Tuttavia, nell'indagine conoscitiva sullo stato della liberalizzazione dei settori dell'energia elettrica e del gas naturale ⁽¹⁵⁾, l'Autorità Garante per la Concorrenza e per il Mercato e l'Autorità per l'energia elettrica hanno stabilito che "poiché il bene scambiato nel mercato organizzato e con contratti bilaterali è omogeneo, i prezzi dei contratti bilaterali e quelli di borsa sono tra di loro connessi. Innanzi tutto, poiché i clienti

⁽¹⁴⁾ I prezzi medi del mercato del giorno prima dell'IPEX sono disponibili sul sito:

<http://www.mercatoelettrico.org/GmeWebInglese/Default.aspx>

⁽¹⁵⁾ Indagine conoscitiva sullo stato della liberalizzazione dei settori dell'energia elettrica e del gas naturale. Autorità Garante della concorrenza e del mercato, Autorità per l'energia elettrica e il gas, pag. 137. Consultabile sul sito internet: <http://www.autorita.energia.it/publicazioni/IC22.pdf>

- possono acquistare anche nel mercato organizzato, i prezzi dei contratti bilaterali sono determinati in funzione della curva dei prezzi attesi di borsa (cosiddetta curva forward dei prezzi); inoltre, poiché il contratto bilaterale consente al cliente di stabilizzare il prezzo su un orizzonte temporale predefinito, la valorizzazione dell'energia elettrica nei contratti bilaterali include anche la copertura dal rischio connesso alla volatilità del prezzo".
- 55) Inoltre, avrebbe significato economico che, se la principale ragione per la differenza di prezzi tra la Sardegna e il resto dell'Italia fosse la mancanza di connessioni energetiche, tale differenza si mostrerebbe così come sull'Ipex anche sul mercato dei contratti bilaterali *over the counter* (OTC). Perciò la Commissione ritiene che l'uso dell'Ipex per valutare la differenza del prezzo dell'energia tra la Sardegna e le altre regioni d'Italia potrebbe avere significato economico.
- 56) Per quanto riguarda i prezzi medi specifici applicati alle imprese ad alta intensità energetica, le autorità italiane hanno spiegato che tali prezzi sono negoziati bilateralmente tra i produttori e i distributori di energia elettrica e che non sono quotati pubblicamente. Pertanto, le autorità italiane sostengono che non possono fornire i prezzi dell'energia elettrica pagati dagli utenti ad alta intensità energetica situati in altre regioni italiane.
- 57) In assenza di siffatta informazione la Commissione non può valutare se Alcoa in Sardegna attualmente paghi per l'energia prezzi più elevati di quelli pagati dalle imprese ad alta intensità energetica ubicate nel resto d'Italia.
- 58) Le autorità italiane insistono invece sulla comparazione dei prezzi pagati da Alcoa in base alla tariffa agevolata con i prezzi pagati dai concorrenti europei secondo i prezzi che figurano nello studio del CRU *Aluminium Smelter Power Tariffs* ⁽¹⁶⁾.
- 59) Innanzitutto, siffatta comparazione avrebbe dovuto essere effettuata tra il prezzo di mercato che Alcoa dovrebbe pagare e il prezzo medio ponderato pagato dai produttori europei di alluminio. Le autorità italiane sostengono invece di aver raffrontato la tariffa agevolata al prezzo medio pagato dai produttori europei di alluminio ⁽¹⁷⁾. Inoltre, qualora l'aiuto si prefigga di superare uno svantaggio regionale, anche il raffronto avrebbe dovuto essere regionale, quindi tra i prezzi praticati in Sardegna e quelli praticati nel resto d'Italia.
- 60) Le informazioni di cui dispone la Commissione sembrano confermare la tesi secondo cui i prezzi dell'energia elettrica in Sardegna per le industrie ad alta intensità energetica, e quindi anche per Alcoa, sono simili se non inferiori a quelli pagati nel resto d'Italia.
- 61) Dalle informazioni disponibili alla Commissione si capisce che la situazione attuale in Sardegna non solo è di sovraccapacità, ma anche di eccedenza di generazione di energia elettrica. Nel 2004 il 5,4 % dell'energia elettrica prodotta in Sardegna non ha trovato un consumatore dell'isola disposto a pagarne il prezzo ⁽¹⁸⁾. L'eccesso di produzione di energia elettrica è in parte provocato dai nuovi generatori attualmente installati, tra cui lo stabilimento a ciclo combinato di gassificazione che utilizza residui di petrolio a Sarroch. La costruzione della nuova centrale che utilizzerà il carbone delle miniere del Sulcis non farà che aumentare la sovraccapacità e l'eccesso di produzione. A siffatta sovraccapacità si troverà una soluzione soltanto quando i generatori di energia elettrica saranno autorizzati ad esportare l'elettricità da essi prodotta attraverso la nuova interconnessione nel 2010 ("SAPEI" — 100 MW — diretto dalla Sardegna all'Italia continentale).
- 62) La sovraccapacità e l'eccesso di produzione di energia elettrica possono unicamente fungere da incentivo per i generatori a vendere energia elettrica al prezzo più basso possibile fino al 2010. Tenuto conto del forte potere di contrattazione di Alcoa, che consuma il 20 % dell'energia elettrica prodotta in Sardegna ⁽¹⁹⁾, si può prevedere che l'energia elettrica fornita ad Alcoa provenga da alcuni dei più efficienti generatori di energia in Sardegna ⁽²⁰⁾ e che il prezzo di mercato che Alcoa avrebbe dovuto pagare sia inferiore a quello praticato in altre località in Italia.
- 63) Inoltre, anche se i prezzi dell'energia elettrica in Sardegna fossero più elevati di quelli praticati nel resto d'Italia, le autorità italiane non hanno sufficientemente spiegato per quale motivo rappresentino un ostacolo allo sviluppo regionale dell'isola né in che modo la regione si svilupperà grazie alla tariffa agevolata.
- 64) Nel paragrafo 32 del caso C 34/02, la Commissione non aveva accettato che la mancanza di connessioni energetiche in Sardegna potesse costituire un handicap per lo sviluppo delle PMI della regione. Dal 2002, quando la Commissione aveva valutato l'handicap, la regione ha sperimentato una crescita economica al punto che essa è attualmente considerata come una regione a sviluppo economico in base agli Orientamenti in materia di aiuti di Stato a finalità regionale per il periodo 2007-2013. Pertanto, se la mancanza di maggiori connessioni energetiche con la terraferma non era stato considerato a quel tempo un handicap per lo sviluppo della regione, a maggior ragione non si può ritenere che costituisca un handicap oggi.

⁽¹⁶⁾ *Aluminium Smelter Power Tariffs*, op. cit.

⁽¹⁷⁾ L'approccio delle autorità italiane nella loro risposta è spiegato anche nel documento «Formazione di provvedimenti in materia di tariffe speciali dell'energia elettrica in attuazione delle disposizioni di cui all'articolo 11 del decreto legge 14 marzo 2005, n. 35, convertito con modificazioni nella legge 14 maggio 2005, n. 80», pag. 7. Disponibile sul sito: http://www.autorita.energia.it/docs/dc/dc_050919.pdf.

⁽¹⁸⁾ Studio di fattibilità Progetto Integrato Miniera Centrale, parte III, allegato 3.4.4, a cura di Sotacarbo, pag. 1. Disponibile sul sito: http://www.regione.sardegna.it/documenti/1_46_20051130103748.pdf. Gli stessi dati si trovano anche nel Piano energetico ambientale regionale, pag. 14.

⁽¹⁹⁾ Studio di Fattibilità Progetto Integrato Miniera Centrale, parte III, revisione 1 del 28 maggio 2004, a cura di Sotacarbo, pagg. 1-9. Disponibile sul sito: http://www.regione.sardegna.it/documenti/1_46_20051130102937.pdf

⁽²⁰⁾ La regione di Portovesme ha due generatori: uno che utilizza una caldaia con letto fluido circolante alimentata a carbone (340 MW) e l'altra che utilizza un misto di petrolio e carbone per produrre energia elettrica (250 MW). Informazioni tratte da "Piano energetico ambientale regionale — Sintesi della proposta". Disponibile sul sito: http://www.regione.sardegna.it/documenti/1_46_20051129115234.pdf

65) La Commissione dubita che i prezzi dell'energia elettrica siano uno svantaggio regionale e quindi dubita della necessità della misura. Infatti la misura non sembra perseguire un obiettivo di sviluppo regionale; si tratta invece di un aiuto accordato ad un produttore di alluminio, più precisamente ad Alcoa.

L'aiuto non è proporzionale

66) Ai sensi del punto 4.15 degli orientamenti in materia di aiuti di Stato a finalità regionale gli aiuti devono essere giustificati in funzione del loro contributo allo sviluppo regionale e della loro natura e il loro livello deve essere proporzionale agli svantaggi che intendono compensare.

67) La Commissione dubita che le tariffe agevolate fissate dall'Autorità per l'energia per il 2005 siano proporzionali agli svantaggi che, secondo quanto affermato dalle autorità italiane, intendono compensare.

68) Come spiegato sopra, la tariffa agevolata concessa ad Alcoa è costituita di due parti. La parte fissa non è stata stabilita sulla base di uno svantaggio regionale e non tiene conto dei prezzi dell'energia elettrica in Sardegna rispetto al resto d'Italia, né dei prezzi rispetto al resto d'Europa.

69) Il sistema di aggiornamento della tariffa agevolata concessa ad Alcoa si basa sul raffronto con i prezzi di riferimento praticati sulle borse di Francoforte e di Amsterdam mentre, come spiegato sopra, l'aggiornamento dovrebbe essere effettuato rispetto ai prezzi praticati nel resto d'Italia.

70) La Commissione teme che l'approccio adottato dalle autorità italiane per calcolare la tariffa agevolata possa costituire una sovraccompensazione e dubita che l'aiuto sia proporzionale allo svantaggio regionale che l'Italia intende compensare.

L'aiuto non è decrescente

71) Ai sensi del punto 4.17 degli orientamenti in materia di aiuti di Stato a finalità regionale, gli aiuti al funzionamento devono essere limitati nel tempo e decrescenti.

72) Contrariamente a quanto sostenuto dalle autorità italiane, l'aiuto non può essere considerato decrescente. La tariffa agevolata concessa ad Alcoa aumenterà sino a un massimo del 4 % quando aumenteranno i prezzi di riferimento sulle borse dell'energia elettrica di Amsterdam e di Francoforte.

73) Pertanto, quando i prezzi di riferimento delle borse dell'energia elettrica di Amsterdam e di Francoforte registrano un aumento superiore al 4 %, la tariffa agevolata aumenterà meno dei prezzi di riferimento e l'aiuto aumenterà.

Dalle informazioni disponibili alla Commissione ⁽²¹⁾ risulta che i prezzi *forward* dell'energia elettrica per l'intero anno 2006 in Belgio, Francia, Germania, Paesi Bassi e Regno Unito sono aumentati perlomeno del 20 % ⁽²²⁾. Quando l'incremento annuo della media ponderata dei prezzi di riferimento è inferiore al 4 %, la tariffa agevolata aumenterà unicamente dello stesso importo e l'aiuto rimarrà inalterato. Vi sarà una riduzione garantita dell'aiuto soltanto in caso di diminuzione della media ponderata dei prezzi di riferimento sulle borse dell'energia elettrica di Amsterdam e di Francoforte.

La misura non è transitoria

74) La Commissione non può ritenere che la misura sia transitoria giacché la tariffa agevolata concessa ad Alcoa è in vigore dal 1994. Poiché per prassi consolidata la Commissione non autorizza aiuti al funzionamento per più di cinque anni, la Commissione non può autorizzare la proroga di un regime che è in vigore ormai da 11 anni.

Orientamenti in materia di aiuti a finalità regionale per il periodo 2007-2013

75) La tariffa agevolata concessa ad Alcoa sarà in vigore durante il periodo di applicazione degli orientamenti in materia di aiuti di Stato a finalità regionale per il periodo 2007-2013 ⁽²³⁾. Poiché negli ultimi anni l'economia sarda è cresciuta, la Sardegna è considerata "una regione a sviluppo economico" ai fini degli orientamenti della Commissione in materia di aiuti di Stato a finalità regionale per il periodo 2007-2013. Ciò significa che alla data del 31 dicembre 2006 la Sardegna cesserà di essere ammissibile alle forcelle più elevate di aiuto autorizzate per le regioni ex-articolo 87, paragrafo 3, lettera a), e potrà invece beneficiare della deroga di cui all'articolo 87, paragrafo 3, lettera c). Dato che la possibilità di concedere aiuti al funzionamento è prevista unicamente per le regioni ex-articolo 87, paragrafo 3, lettera a), ciò significa che la Sardegna non potrà più concedere aiuti al funzionamento.

76) Poiché gli orientamenti suddetti prevedono un periodo transitorio di due anni per l'eliminazione lineare e graduale dei regimi di aiuti al funzionamento esistenti, non sembrerebbe appropriato permettere l'adozione di nuove misure di aiuto al funzionamento per pochi mesi per poi eliminarle, in particolare qualora il regime di aiuti al funzionamento alteri la concorrenza, come nella fattispecie, tenuto conto di tutti i dubbi formulati. Pertanto la Commissione dubita che la regione possa essere ammissibile ad un regime di aiuti al funzionamento che sarà prevalentemente in vigore in base agli orientamenti in materia di aiuti di Stato a finalità regionale per il periodo 2007-2013.

⁽²¹⁾ Informazioni fornite da un terzo interessato che ha presentato reclamo nella causa C-13/06, in relazione al meccanismo di aggiornamento della decisione 217/05 dell'Autorità per l'energia la quale stabilisce il meccanismo di aggiornamento per il regime Terni, Alcoa e per i beneficiari dell'articolo 11, comma 12, del decreto legge.

⁽²²⁾ Platts Forward Assessments.

⁽²³⁾ Orientamenti in materia di aiuti di Stato a finalità regionale per il periodo 2007-2013 (GU C 54 del 4.3.2006, pag. 13).

Dubbi sulla compatibilità dell'aiuto

- 77) La Commissione dubita quindi che gli orientamenti in materia di aiuti regionali non siano una base valida per autorizzare la misura in questione. La Commissione, inoltre, dubita che la misura possa beneficiare di una deroga al divieto degli aiuti di Stato di cui all'articolo 87, paragrafo 1, per qualsiasi altro motivo e l'Italia non è riuscita a individuare nessun altro possibile motivo. Pertanto la Commissione dubita della compatibilità dell'aiuto con il mercato comune.

Scelta dello strumento meno distorsivo della concorrenza

- 78) La Commissione dubita che la misura proposta dall'Italia mediante la concessione di aiuti sotto forma di una tariffa agevolata per l'energia elettrica, sia lo strumento meno distorsivo per risolvere i problemi di Alcoa.

4. CONCLUSIONE

- 79) La presente decisione della Commissione riguarda la misura di aiuto di Stato basata sull'articolo 11, comma 11, del decreto legge del 14 marzo 2005, n. 35, convertito in legge 14 maggio 2005, n. 80 e sulle delibere 148/04 e 217/05 dell'Autorità dell'Energia, solo per la parte applicabile alle industrie ad alta intensità energetica beneficiarie.

80) Ciò premesso, la Commissione, nel quadro della procedura di cui all'articolo 88, paragrafo 2, del trattato CE, invita l'Italia a trasmetterle eventuali osservazioni e a fornirle qualsiasi informazione che possa essere utile ai fini della valutazione dell'aiuto entro un mese dalla data di ricezione della presente. La Commissione invita le autorità italiane a trasmettere senza indugio copia della presente lettera al potenziale beneficiario dell'aiuto.

81) La Commissione desidera richiamare all'attenzione del governo italiano che l'articolo 88, paragrafo 3, del trattato CE ha effetto sospensivo e che in forza dell'articolo 14 del regolamento (CE) n. 659/1999, essa può imporre allo Stato membro di recuperare un aiuto illegalmente concesso presso il beneficiario.

82) La Commissione comunica al governo italiano che informerà gli interessati attraverso la pubblicazione della presente lettera e una sintesi della stessa nella *Gazzetta ufficiale dell'Unione europea*. Informerà inoltre gli interessati nei paesi EFTA firmatari dell'accordo SEE, attraverso la pubblicazione di un avviso nel supplemento SEE della *Gazzetta ufficiale* e informerà infine l'Autorità di vigilanza EFTA inviando copia della presente. Tutti gli interessati anzidetti saranno invitati a presentare osservazioni entro un mese dalla data di detta pubblicazione."

Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu krzemomanganu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, Kazachstanu i Ukrainy

(2006/C 214/04)

Komisja otrzymała skargę złożoną zgodnie z art. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej („rozporządzenie podstawowe”) (1), ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 2117/2005 (2), zawierającą zarzut istnienia dumpingu w przywozie krzemomanganu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, Kazachstanu i Ukrainy („państwa, których dotyczy postępowanie”), który powoduje istotną szkodę dla przemysłu wspólnotowego.

1. Skarga

Skarga została złożona dnia 24 lipca 2006 r. przez Komitet Łącznikowy Przemysłu Metalurgicznego Euroalliances (zwany dalej „skarżącym”) w imieniu producentów reprezentujących znaczną część, w tym przypadku powyżej 50 %, całkowitej wspólnotowej produkcji krzemomanganu.

2. Produkt

Produktem, którego dotyczy zarzut dumpingu jest krzemomangan (w tym również żelazokrzemomangan) pochodzący z Chińskiej Republiki Ludowej, Kazachstanu i Ukrainy („produkt objęty postępowaniem”), zazwyczaj objęty kodem ex 7202 30 00 lub też ex 8111 00 11. Powyższe kody CN podane są jedynie w celach informacyjnych.

3. Zarzut dumpingu

Zarzut dotyczący dumpingu w odniesieniu do Ukrainy jest oparty na porównaniu normalnej wartości ustalonej na podstawie cen krajowych z cenami eksportowymi produktu objętego postępowaniem sprzedawanego na wywóz do Wspólnoty.

Biorąc pod uwagę postanowienia art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego, wnioskodawca ustalił wartość normalną dla Chińskiej Republiki Ludowej i Kazachstanu na podstawie ceny w odpowiednim państwie o gospodarce rynkowej, wspomnianej niżej w pkt 5.1 lit. d). Zarzut dumpingu jest oparty na porównaniu wyliczonej wartości normalnej z cenami eksportowymi produktu objętego postępowaniem sprzedawanego na wywóz do Wspólnoty.

Na tej podstawie obliczone marginesy dumpingu są znaczne w odniesieniu do wszystkich państw wywozu, których dotyczy postępowanie.

4. Zarzut spowodowania szkody

Skarżący przedstawił dowody na to, że przywóz produktu objętego postępowaniem z Chińskiej Republiki Ludowej,

Kazachstanu i Ukrainy ogólnie wzrósł, tak w wartościach bezwzględnych jak pod względem udziału w rynku.

Istnieje domniemanie, że ilości i ceny przywożonego produktu objętego postępowaniem mają, oprócz innych skutków, negatywny wpływ na udział w rynku oraz ilości sprzedawane przez przemysł wspólnotowy, powodując znaczny niekorzystny wpływ na ogólne wyniki, sytuację finansową i stan zatrudnienia w przemyśle wspólnotowym.

5. Procedura

Po konsultacji z Komitetem Doradczym i ustaleniu, że skarga została złożona przez przemysł wspólnotowy lub w jego imieniu oraz że istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie postępowania, Komisja niniejszym wszczyną dochodzenie zgodnie z art. 5 rozporządzenia podstawowego.

5.1. Procedura dotycząca ustalenia dumpingu i szkody

W dochodzeniu ustalono, czy produkt objęty postępowaniem pochodzący z Chińskiej Republiki Ludowej, Kazachstanu i Ukrainy jest sprzedawany po cenach dumpingowych i czy dumping ten spowodował szkodę.

a) Kontrola wyrywkowa

Ze względu na dużą liczbę stron uczestniczących w postępowaniu Komisja może podjąć decyzję o zastosowaniu kontroli wyrywkowej zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

i) Kontrola wyrywkowa eksporterów/producentów w Chińskiej Republice Ludowej

Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji co do konieczności dokonania kontroli wyrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby umożliwić dobór próby, wszyscy eksporterzy/producenti lub przedstawiciele działający w ich imieniu są niniejszym proszeni o zgłoszenie się do Komisji i dostarczenie następujących informacji na temat ich przedsiębiorstwa lub przedsiębiorstw w terminie określonym w pkt 6 lit. b) ppkt i) i w formie wskazanej w pkt 7:

— nazwa, adres, adres e-mail, numer telefonu i faksu oraz dane osoby wyznaczonej do kontaktów,

— obroty w walucie lokalnej oraz wielkość sprzedaży na wywóz do Wspólnoty produktu objętego postępowaniem w tonach w okresie od 1 lipca 2005 r. do 30 czerwca 2006 r.,

(1) Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1.

(2) Dz.U. L 340 z 23.12.2005, str. 17.

- obroty w walucie lokalnej oraz wielkość sprzedaży produktu objętego postępowaniem na rynku krajowym w tonach w okresie od 1 lipca 2005 r. do 30 czerwca 2006 r.,
- informacje, czy przedsiębiorstwo zamierza wystąpić o ustalenie dla siebie indywidualnego marginesu ⁽¹⁾ (takie prawo przysługuje tylko producentom),
- dokładne określenie rodzaju działalności przedsiębiorstwa w odniesieniu do produkcji produktu objętego postępowaniem,
- nazwy i dokładne określenie rodzaju działalności wszystkich przedsiębiorstw powiązanych ⁽²⁾ uczestniczących w produkcji i/lub sprzedaży (przeznaczony na wywóz i/lub krajowej) produktu objętego postępowaniem,
- wszelkie inne istotne informacje, które mogłyby być pomocne Komisji w doborze próby,

Poprzez przekazanie wyżej wspomnianych informacji przedsiębiorstwo wyraża zgodę na ewentualne włączenie go do próby. Jeżeli przedsiębiorstwo zostanie włączone do próby, będzie to dla niego oznaczać konieczność udzielenia odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz wyrażenie zgody na przeprowadzenie dochodzenia na miejscu w zakresie udzielonych odpowiedzi. W przypadku gdy przedsiębiorstwo nie wyrazi zgody na ewentualne włączenie go do próby, zostanie uznane za podmiot niewspółpracujący w dochodzeniu. Konsekwencje odmowy współpracy określono w pkt 8 poniżej.

Ponadto w celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne dla doboru próby eksporterów/producentów Komisja skontaktuje się z władzami kraju wywozu i wszystkimi znanymi jej zrzeszeniami eksporterów/producentów.

ii) Kontrola wrywkowa importerów

Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji o kontroli wrywkowej, a jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby umożliwić dobór próby, wszyscy importerzy lub przedstawiciele działający w ich imieniu są niniejszym proszeni o zgłoszenie się do Komisji i dostarczenie, w terminie ustalonym w pkt 6 lit. b) ppkt i) i w formie wskazanej w pkt 7, następujących informacji na temat swojego przedsiębiorstwa lub przedsiębiorstw:

- nazwa, adres, adres e-mail, numer telefonu i faksu oraz dane osoby wyznaczonej do kontaktów,

⁽¹⁾ O marginesy indywidualne można występować zgodnie z art. 17 ust. 3 rozporządzenia podstawowego dla przedsiębiorstw nieobjętych kontrolą wrywkową; zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego dotyczącego indywidualnego traktowania, w przypadku krajów, których gospodarka nie jest gospodarką rynkową/krajach przechodzących transformację gospodarczą, oraz zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego dla przedsiębiorstw ubiegających się o status przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej. Wystąpienie o indywidualne traktowanie wymaga złożenia wniosku na mocy art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, natomiast wystąpienie o nadanie statusu przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej wymaga złożenia wniosku zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego.

⁽²⁾ Objaśnienia dotyczące pojęcia przedsiębiorstw powiązanych zawiera art. 143 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1).

- łączny obrót przedsiębiorstwa wyrażony w euro w okresie od dnia 1 lipca 2005 r. do dnia 30 czerwca 2006 r.,
- łączna liczba pracowników,
- dokładne określenie działalności firmy w odniesieniu do omawianego produktu,
- wielkość w tonach oraz wartość w euro przywozu oraz odsprzedaży na rynku wspólnotowym przedmiotowego produktu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, Kazachstanu i Ukrainy w okresie od 1 lipca 2005 r. do 30 czerwca 2006 r.,
- nazwy i dokładne określenie działalności wszystkich przedsiębiorstw powiązanych ⁽³⁾ uczestniczących w produkcji i/lub sprzedaży produktu objętego postępowaniem,
- wszelkie inne istotne informacje, które mogłyby być Komisji pomocne w doborze próby,

Poprzez przekazanie wyżej wspomnianych informacji przedsiębiorstwo wyraża zgodę na ewentualne włączenie go do próby. Jeżeli przedsiębiorstwo zostanie włączone do próby, będzie to dla niego oznaczało konieczność udzielenia odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz wyrażenie zgody na przeprowadzenie dochodzenia na miejscu w zakresie udzielonych odpowiedzi. W przypadku gdy przedsiębiorstwo nie wyrazi zgody na ewentualne włączenie go do próby, zostanie uznane za podmiot niewspółpracujący w dochodzeniu. Konsekwencje odmowy współpracy określono w pkt 8 poniżej.

Ponadto Komisja, w celu otrzymania informacji uznanych za niezbędne dla doboru próby importerów, skontaktuje się z wszystkimi znanymi zrzeszeniami importerów.

iii) Ostateczny dobór próby

Wszystkie zainteresowane strony pragnące przedstawić jakiegokolwiek istotne informacje dotyczące doboru próby muszą tego dokonać w terminie ustalonym w pkt 6 lit. b) ppkt ii).

Komisja zamierza dokonać ostatecznego doboru próby po konsultacji z zainteresowanymi stronami, które wyraziły gotowość włączenia ich do próby.

Przedsiębiorstwa włączone do próby muszą udzielić odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu w terminie ustalonym w pkt 6 lit. b) ppkt iii) i są zobowiązane do współpracy w ramach prowadzonego dochodzenia.

W przypadku braku wystarczającej współpracy, Komisja może oprzeć swoje ustalenia, zgodnie z art. 17 ust. 4 i art. 18 rozporządzenia podstawowego, na dostępnych faktach. Ustalenia oparte na dostępnych faktach mogą być mniej korzystne dla zainteresowanej strony, zgodnie z wyjaśnieniami w pkt 8 niniejszego zawiadomienia.

⁽³⁾ Objaśnienia dotyczące pojęcia przedsiębiorstw powiązanych zawiera art. 143 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1).

b) Kwestionariusze

W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne dla dochodzenia Komisja prześle kwestionariusze do producentów przemysłu wspólnotowego oraz do wszystkich zrzeszeń producentów we Wspólnocie, do eksporterów/producentów w Chińskiej Republice Ludowej, do eksporterów/producentów w Kazachstanie i na Ukrainie, do wszelkich zrzeszeń eksporterów/producentów, do importerów włączonych do próby, do wszystkich zrzeszeń importerów wymienionych w skardze oraz do władz państw wywozu, których dotyczy postępowanie.

i) Eksporterzy/producenti na Ukrainie oraz w Kazachstanie

Wszystkie zainteresowane strony powinny skontaktować się z Komisją przy użyciu faksu niezwłocznie, lecz nie później niż w terminie ustalonym w pkt 6 lit. a) ppkt i), aby dowiedzieć się, czy są wymienione w skardze i, jeżeli to konieczne, zwrócić się z prośbą o przesłanie kwestionariusza, biorąc pod uwagę, iż termin ustalony w pkt 6 lit. a) ppkt ii) ma względem nich zastosowanie.

ii) Eksporterzy/producenti z Chińskiej Republiki Ludowej występujący o ustalenie indywidualnego marginesu

Eksporterzy/producenti z Chińskiej Republiki Ludowej występujący o ustalenie indywidualnego marginesu, mając na uwadze zastosowanie art. 17 ust. 3 i art. 9 ust. 6 rozporządzenia podstawowego, muszą przedłożyć wypełniony kwestionariusz w terminie ustalonym w pkt 6 lit. a) ppkt ii) niniejszego zawiadomienia. W związku z tym muszą zwrócić się z prośbą o wydanie kwestionariusza w terminie ustalonym w pkt 6 lit. a) ppkt i). Jednakże strony te muszą mieć świadomość, że jeżeli w odniesieniu do eksporterów/producentów zostanie zastosowana kontrola wrywkowa, Komisja może mimo wszystko podjąć decyzję o nieobliczaniu dla nich indywidualnego marginesu, jeżeli liczba eksporterów/producentów będzie tak duża, że indywidualne badania byłyby nadmiernie uciążliwe i uniemożliwiałyby zakończenie dochodzenia na czas.

c) Gromadzenie informacji i przeprowadzanie przesłuchań

Wszystkie zainteresowane strony są niniejszym proszone o przedstawienie swoich opinii, przedłożenie dodatkowych informacji innych niż zawarte w odpowiedziach na pytania kwestionariusza oraz dostarczenie potwierdzających dowodów. Wymienione informacje i dowody potwierdzające powinny wpłynąć do Komisji w terminie określonym w pkt 6 lit. a) ppkt ii).

Ponadto Komisja może przesłuchać zainteresowane strony, pod warunkiem że wystąpiły one z wnioskiem o przesłuchanie, wskazując szczególne powody, dla których powinny być wysłuchane. Wniosek ten należy złożyć w terminie określonym w pkt 6 lit. a) ppkt iii).

d) Wybór kraju o gospodarce rynkowej

Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego przewiduje się wybór Brazylii jako odpowiedniego kraju o gospodarce rynkowej w celu ustalenia wartości normalnej w odniesieniu do Chińskiej Republiki Ludowej i Kazachstanu. Zainteresowane strony są niniejszym proszone o wypowiedzenie się na temat stosowności wyboru kraju w szczególnym terminie ustalonym w pkt 6 lit. c).

e) Traktowanie na zasadach gospodarki rynkowej

Dla eksporterów/producentów z Chińskiej Republiki Ludowej i Kazachstanu, którzy wystąpią z wnioskiem i dostarczą wystarczające dowody, że prowadzą działalność w warunkach gospodarki rynkowej, tzn. spełniają kryteria ustanowione w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego, wartość normalna zostanie ustalona zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego. Eksporterzy/producenti mający zamiar przedłożyć właściwie uzasadnione wnioski muszą to zrobić w szczególnym terminie ustalonym w pkt 6 lit. d). Komisja prześle formularze wniosków zarówno do wszystkich eksporterów/producentów w Chińskiej Republice Ludowej i Kazachstanie wymienionych w skardze oraz do wszystkich zrzeszeń eksporterów/producentów wymienionych w skardze, a także do władz Chińskiej Republiki Ludowej i Kazachstanu.

5.2. Procedura oceny interesu Wspólnoty

Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego i w przypadku, gdy zarzuty dumpingu i spowodowania szkody są uzasadnione, zostanie podjęta decyzja, czy przyjęcie środków antydumpingowych nie będzie sprzeczne z interesem Wspólnoty. Z tego powodu przemysł wspólnotowy, importerzy, reprezentujące ich zrzeszenia, reprezentatywni użytkownicy i reprezentatywne organizacje konsumentów mogą w terminach ustalonych w pkt 6 lit. a) ppkt ii) zgłosić się do Komisji i przekazać stosowne informacje, pod warunkiem że udowodnią istnienie obiektywnego związku pomiędzy swoją działalnością a produktem objętym postępowaniem. Strony, które postąpiły zgodnie z wymogiem określonym w poprzednim zdaniu, mogą w terminie ustalonym w pkt 6 lit. a) ppkt iii) wystąpić z wnioskiem o przesłuchanie, wskazując szczególne powody, dla których powinny być wysłuchane. Należy zauważyć, iż każda informacja przedstawiona zgodnie z art. 21 zostanie uwzględniona wyłącznie wtedy, gdy będzie poparta udokumentowanymi informacjami w momencie jej przedstawienia.

6. Terminy

a) Terminy ogólne

i) Dla stron zwracających się z prośbą o przesłanie kwestionariusza lub innych formularzy

Wszystkie zainteresowane strony powinny zwrócić się z prośbą o przesłanie kwestionariusza lub innych formularzy w jak najkrótszym terminie, lecz nie później niż 10 dni po opublikowaniu niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

ii) Dla stron zgłaszających się, udzielających odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i przedkładających inne informacje

Wszystkie zainteresowane strony, jeżeli ich wnioski mają być uwzględnione podczas dochodzenia, muszą zgłosić się do Komisji, przedstawić swoje opinie i przedłożyć odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu lub przedstawić wszystkie inne informacje w terminie 40 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, o ile nie wskazano inaczej. Należy zwrócić uwagę na fakt, iż korzystanie z większości proceduralnych praw ustanowionych w rozporządzeniu podstawowym jest uwarunkowane zgłoszeniem się przez stronę w wyżej wymienionym terminie.

Przedsiębiorstwa wybrane do próby muszą przedłożyć odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu w terminach wskazanych w pkt 6 lit. b) ppkt iii) niniejszego zawiadomienia.

iii) Przesłuchania

Wszystkie zainteresowane strony mogą składać wnioski o przesłuchanie przez Komisję w takim samym terminie 40 dni.

b) Szczególny termin w odniesieniu do kontroli wyrwykowych

i) Informacje wskazane w pkt 5.1 lit. a) ppkt i) oraz 5.1 lit. a) ppkt ii) powinny wpłynąć do Komisji w terminie 15 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, biorąc pod uwagę, iż Komisja zamierza konsultować się ze stronami, które wyraziły gotowość włączenia ich do ostatecznej próby w terminie 21 dni od opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

ii) Wszystkie inne informacje istotne dla doboru próby, o których mowa w pkt 5.1 lit. a) ppkt iii), muszą wpłynąć do Komisji w terminie 21 dni od opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

iii) Kwestionariusze wypełnione przez strony objęte próbą muszą wpłynąć do Komisji w terminie 37 dni od daty powiadomienia ich o włączeniu do próby.

c) Szczególny termin dotyczący wyboru kraju o gospodarce rynkowej

Strony dochodzenia mogą chcieć wypowiedzieć się na temat stosowności wyboru Brazylii, która, jak wskazano w pkt 5.1 lit. d), ma być wykorzystana jako kraj o gospodarce rynkowej w celu ustalenia wartości normalnej w odniesieniu do Chińskiej Republiki Ludowej i Kazachstanu. Uwagi muszą wpłynąć do Komisji w terminie dziesięciu dni od opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

d) Szczególny termin dotyczący składania wniosków o przyznanie statusu gospodarki rynkowej i/lub indywidualne traktowanie

Właściwie uzasadnione wnioski o przyznanie statusu gospodarki rynkowej (jak wskazano w pkt 5.1 lit. e)) i/lub o indywidualne traktowanie zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego muszą wpłynąć do Komisji w terminie 15 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

7. Oświadczenia pisemne, odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i korespondencja

Wszelkie oświadczenia i wnioski przedkładane przez zainteresowane strony należy składać na piśmie (nie w formie elektronicznej, chyba że ustalono inaczej); należy w nich wskazać nazwę, adres, adres e-mail, numery telefonu i faksu zainteresowanej strony. Wszelkie oświadczenia pisemne, łącznie z informacjami wymaganymi w niniejszym zawiadomieniu, odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i korespondencję dostarczoną przez zainteresowane strony na zasadzie poufności należy oznakować klauzulą „Limited”⁽¹⁾ oraz, zgodnie z art. 19 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, dołączyć do nich wersję bez klauzuli poufności, oznakowaną „Do wglądu zainteresowanych stron”.

Adres Komisji do celów korespondencji:

European Commission
Directorate General for Trade
Directorate B
Office : J-79 5/16
B-1049 Brussels
Faks (32-2) 295 65 05

8. Brak współpracy

W przypadkach, w których zainteresowana strona odmawia dostępu do niezbędnych informacji, nie dostarcza ich w określonych terminach albo znacznie utrudnia dochodzenie, istnieje możliwość dokonania ustaleń tymczasowych lub końcowych, potwierdzających lub zaprzeczających, na podstawie dostępnych faktów, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.

W przypadku ustalenia, że zainteresowana strona dostarczyła nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd informacje, informacje te nie są brane pod uwagę, a ustalenia mogą być dokonywane na podstawie dostępnych faktów. Jeżeli zainteresowana strona nie współpracuje lub współpracuje jedynie częściowo i z tego względu ustalenia opierają się na dostępnych faktach zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego, wynik może być mniej korzystny dla wymienionej strony niż w przypadku gdyby strona ta współpracowała.

9. Harmonogram dochodzenia

Dochodzenie zostanie zamknięte, zgodnie z art. 6 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, w terminie piętnastu miesięcy począwszy od opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Zgodnie z art. 7 ust. 1 rozporządzenia podstawowego tymczasowe środki mogą zostać nałożone nie później niż po upływie 9 miesięcy od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Oznacza to, że dokument służy wyłącznie do użytku wewnętrznego. Jest on chroniony zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, z 31.5.2001, str. 43). Jest to dokument poufny zgodnie z art. 19 rozporządzenia podstawowego i art. 6 Porozumienia WTO w sprawie wykonywania art. VI GATT 1994 (Porozumienie antydumpingowe).

III

(Powiadomienia)

KOMISJA

I-Rzym: Obsługa regularnych połączeń lotniczych

Zaproszenie do składania ofert na obsługę regularnych połączeń lotniczych na trasie Cuneo — Rzym i z powrotem, złożone przez Włochy na mocy art. 4 ust. 1 lit. d) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2408/92

(2006/C 214/05)

1. **Wprowadzenie:** Na mocy art. 4 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2408/92 z dnia 23.7.1992 r. w sprawie dostępu przewoźników lotniczych Wspólnoty do wewnątrzspółnotowych tras lotniczych, rząd Włoch — Ministerstwo Transportu, zgodnie z decyzjami podjętymi w czasie konferencji sektora zorganizowanej pod przewodnictwem regionu Piemont, podjął decyzję o nałożeniu obowiązku użyteczności publicznej w zakresie obsługi regularnych połączeń lotniczych na następującej trasie:

Cuneo — Rzym i z powrotem.

Wymagania określone wspomnianymi zobowiązaniami z tytułu wykonywania obowiązku użyteczności publicznej opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* C 213 z dnia 5.9.2006.

W przypadku, gdy w ciągu trzydziestu dni od daty publikacji niniejszego zaproszenia żaden przewoźnik lotniczy nie rozpocznie lub nie będzie zamierzał rozpocząć obsługi regularnych połączeń lotniczych na podanej trasie, zgodnie z nałożonym obowiązkiem użyteczności publicznej i nie występując o dofinansowanie, rząd Włoch postanowił, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 4 ust. 1) lit. d) powyższego rozporządzenia, ograniczyć dostęp do przedmiotowej trasy przyznając prawo jej obsługi jednemu przewoźnikowi lotniczemu wybranemu w drodze przetargu publicznego.

2. **Przedmiot zaproszenia do składania ofert:** Obsługa regularnych połączeń lotniczych na podanej trasie zgodnie ze obowiązkiem użyteczności publicznej opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* C 213 z dnia 5.9.2006.

3. **Udział w przetargu i procedura przetargowa:** W przetargu mogą uczestniczyć wszyscy przewoźnicy lotniczy posiadający ważną koncesję wydaną przez państwo członkowskie na mocy rozporządzenia Rady (EWG) nr 2407/92 z dnia 23 lipca 1992 r. w sprawie przyznawania koncesji przewoźnikom lotniczym.

Niniejszy przetarg podlega przepisom art. 4 ust. 1 lit. d), e), f), h) oraz i) rozporządzenia nr 2408/92.

4. **Warunki przetargu — umowa koncesyjna:** Zasady udziału w przetargu, jak również kryteria wyboru zleceniobiorcy określono w warunkach przetargu, stanowiących pod każdym względem integralną część niniejszego zaproszenia do składania ofert.

Zlecenie obsługi będzie regulowane umową zgodną ze wzorem, który można otrzymać wraz z warunkami przetargu i wszelkimi pozostałymi niezbędnymi informacjami występując do organu zlecającego, pod adresem:

ENAC, Direzione Trasporto Aereo, Viale del Castro Pretorio 118, I-00185 Roma. Tel. 06 445961.

5. **Dofinansowanie:** Składane oferty powinny zawierać wyraźne określenie maksymalnej wysokości wnioskowanej kwoty dofinansowania, z podziałem na każdy rok, z tytułu usług świadczonych przez okres dwóch lat począwszy od przewidywanego terminu uruchomienia połączeń. Dokładna kwota przyznanego dofinansowania zostanie określona każdego roku na zasadzie „ex post”, na podstawie rzeczywiście poniesionych kosztów i rzeczywistych wpływów z realizowanych usług, po przedstawieniu dokumentów uwierzytelniających i w ramach limitów kwotowych podanych w ofercie, zgodnie z warunkami przetargu.

Roczne wypłaty realizowane są w formie zaliczek i salda rozliczeniowego. Wyrównanie salda nastąpi wyłącznie po zatwierdzeniu rozliczenia przewoźnika dotyczącego przedmiotowej trasy i sprawdzeniu wykonania usługi zgodnie z postanowieniami poniższego pkt 7.

6. **Taryfy:** Składane oferty powinny wskazywać przewidywane taryfy zgodnie z nałożonym obowiązkiem użyteczności publicznej opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* C 213 z dnia 5.9.2006.

7. **Czas trwania umowy:** Umowa zostanie zawarta na okres dwóch lat, licząc od daty uruchomienia regularnych połączeń lotniczych na wspomnianej trasie, zgodnie z nałożonym obowiązkiem użyteczności publicznej.

Prawidłowe wykonanie umowy i księgowość analityczna przewoźnika podlegać będą dorocznej weryfikacji w porozumieniu z przewoźnikiem. Wszelkie ewentualne zmiany wymagają odrębnych uzgodnień.

8. **Odstąpienie od umowy i okres wypowiedzenia:** Strony mają prawo do wcześniejszego odstąpienia od umowy jedynie z zachowaniem sześciomiesięcznego okresu wypowiedzenia. W przypadku nieprzebrzegania obowiązku użyteczności publicznej przez przewoźnika uznaje się, że dokonał on rozwiązania umowy bez wypowiedzenia, jeżeli nie wznowił usług zgodnie z określonym obowiązkiem użyteczności publicznej w terminie jednego miesiąca od daty wezwania do ich wykonania.

Jeżeli po okresie pierwszych dwóch sezonów lotniczych, okaże się, że wykorzystanie oferowanych zdolności przewozowych jest niższe niż 50 %, włoski Krajowy Urząd Lotnictwa Cywilnego (ENAC) zastrzega sobie prawo ograniczenia zakładanej częstotliwości lotów i/lub minimalnych zdolności przewozowych oraz jednoczesnego ponownego ustalenia wysokości należnego dofinansowania.

Nieprzebrzeganie przez przewoźnika okresu wypowiedzenia, o którym mowa w pierwszym akapicie niniejszego artykułu, podlega karze pieniężnej, której wysokość oblicza się na podstawie ilości dni niezłożonego wypowiedzenia oraz wyniku ekonomicznego dla przedmiotowej trasy w danym roku, a która nie przekracza maksymalnej kwoty dofinansowania, o której mowa w pkt 5.

9. **Niewykonanie umowy:** Przewoźnik jest odpowiedzialny za właściwe wykonanie zobowiązań wynikających z umowy. W przypadku niewykonania lub nieprawidłowego wykonania umowy, niebędącego skutkiem działania siły wyższej lub niemożliwych do przewidzenia nadzwyczajnych okoliczności niezależnych od przewoźnika, którym przewoźnik nie był w stanie zapobiec przy zachowaniu należytej staranności, umowa może zostać rozwiązana z zachowaniem procedury formalnego powiadomienia, które musi być przesłane do przewoźnika w ciągu dziesięciu dni od poinformowania o zdarzeniu.

Przewoźnikowi przysługuje siedem dni na złożenie wyjaśnień od daty otrzymania powiadomienia.

W celu zapewnienia ciągłości i regularności lotów, przewoźnik akceptuje niniejszy obowiązek użyteczności publicznej i zobowiązuje się wnieść kaucję eksploatacyjną na poczet zabezpieczenia prawidłowego wykonania i ciągłości usług. Wysokość kaucji powinna wynieść co najmniej 800 000,00 EUR w formie poręczenia ubezpieczeniowego wystawionego na rzecz włoskiego Krajowego Urzędu Lotnictwa Cywilnego (ENAC), który będzie mógł wykorzystać ją dla zabezpieczenia ciągłości systemu obowiązków.

Kaucja zostanie automatycznie zwrócona w przypadku pozytywnego wyniku weryfikacji, o której mowa w ostatnim akapicie pkt 7, przeprowadzonej po przepisowym wygaśnięciu umowy.

Liczba odwołanych lotów w każdym roku nie może przekroczyć 2 %, z wyjątkiem zaistnienia siły wyższej.

Za każdy odwołany lot wykraczający ponad wspomniany limit, przewoźnik zobowiązany będzie przekazać do urzędu nadzorującego tytułem kary kwotę 3 000,00 EUR.

Umowa zostaje automatycznie rozwiązana w przypadku, gdy liczba odwołanych lotów z przyczyn bezpośrednio zależnych od przewoźnika przekroczy w każdym sezonie lotniczym wartość 4 % liczby lotów przewidzianych dla danej trasy. Ponadto umowa zostaje automatycznie rozwiązana w przypadku zawieszenia lub cofnięcia koncesji lub certyfikatu przewoźnika lotniczego (AOC) zleceniobiorcy.

W przypadku rozwiązania umowy, ENAC zastrzega sobie prawo podjęcia decyzji o pozostawieniu w gestii przewoźnika realizacji usług, na zasadzie tymczasowości i na takich samych warunkach, do momentu wyboru nowego przewoźnika.

W przypadku gdy przewoźnik nie mógł zapewnić obsługi przedmiotowych tras z następujących powodów:

- niesprzyjające warunki pogodowe;
- zamknięcie jednego z lotnisk;
- względy bezpieczeństwa publicznego;
- strajki;
- problemy związane z bezpieczeństwem;
- działanie siły wyższej;

kwota dofinansowania zostanie zmniejszona proporcjonalnie do ilości niewykonanych lotów.

10. **Procedura składania ofert:** Oferty, sporządzone zgodnie z warunkami przetargu pod rygorem wykluczenia, należy przesyłać w ciągu trzydziestu dni od daty opublikowania niniejszego zaproszenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, w zamkniętej i zapieczętowanej kopercie, listem poleconym za potwierdzeniem odbioru, lub dostarczyć osobiście za pokwitowaniem, na adres:

ENAC, Direzione Generale, Viale del Castro Pretorio, 118, I-00185 Roma.

11. **Ważność zaproszenia do składania ofert:** Zgodnie z art. 4, ust. 1, lit. d) rozporządzenia (EWG) nr 2408/92, niniejsze zaproszenie do składania ofert jest ważne pod warunkiem, że żaden wspólnotowy przewoźnik lotniczy nie przyjmie, bez dofinansowania, w terminie trzydziestu dni od daty opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* C 213 z dnia 5.9.2006 obowiązku użyteczności publicznej.